

CSzigeti Edit

**A KASZÓ Zrt. által üzemeltetett üdülő és vadászház,
Belső-Somogy legnagyobb összefüggő erőtömbjében található,
talán ezért is az elnevezés: Kaszó „Somogy zöld szíve”.**

Kaszó neve egységbe foglalja az egymástól elválaszthatatlan kaszói erdőt, a fokozottan védett természeti értékeket őrző Baláta-tavat, az erdő mélyén megbúvó kisközséget és vadászházat a hozzá kapcsolódó üdülővel. Páratlan szépségű természeti környezetben helyezkedik el a vadászház Nagyatádtól 18 km-re, Nagykanizsától 28 km-re. Gyönyörű fekvésének, egyedülálló élővilágának és háborítatlan csendjének köszönhetően az idelátogató vendégeknek számtalan lehetősége nyílik a teljes testi-lelki felüdülésre.

A 80 férőhelyes üdülőkomplexum a színvonalas vadászházbeli lakosztályoktól a turista szobákig széles skálán elégíti ki a természetbarát, turista és vadászvendégek igényeit.

A település központjából hangulatos kisvasúttal juthat el a közeli Baláta-tavat övező lápvidékre. A túrázás és kerékpározás szerelmesei kiépített séta és kerékpárútvonalak segítségével fedezhetik fel a környező erdők rejtett zugait, sajátos atmoszféráját, lenyűgöző állatvilágát. Akár lovaskocsival, akár gyalog, az ezerarcú kaszói erdő mindig a legszebb arcát mutatja.

Kaszó Vadászház és Üdülő | H-7564 Kaszó, Kaszópuszta 1.
Email: hotel@kaszort.hu | Tel: +36/82/445-818 vagy +36/82/352-065 - 156. mellék

A MVE 2020-ban is tette a dolgát. A két vírus, az ASP és a COVID- szorításában azonban nem volt lehetőségünk a korábban kialakult rendben és hatékonysággal dolgoznunk, hiszen a járványokhoz való igazodás során több betervezett rendezvényünk elmaradt és úgy összességében a közösségi rendezvényeink megtartása akadályokba ütközött.

A hagyományos Kaszó kupát még február 7-9. között rendben megtartottuk, beleértve az elnökségi ülést ill. a közgyűlésünket is. Kaszón 9 véreb kapta meg az indulási jogot. A rendezvény ideje alatt 100 km-es távolságon belül 17 sebzést jelentettek, melyek közül 11 db vadat a vérebeink megtaláltak, sajnálatos módon a többségük a munka rövidsége (300 m alatti) miatt a fővizsga szempontjából értékelhetetlen volt. A 2020 évi Kaszó kupa fővizsga végeredménye:

helyezés	Vérebvezető neve	Véreb neve	fajta	pontszám	díjba sorolás
1.	Boldizsár Tibor	Tura-Galgamenti Cinke	hv.	174	II. díj
2.	Magyar László	Mészáros- Erdei alfréd	hv.	164	II. díj
3.	Baráth Zoltán	Zemplén erdei Vezér	hv.	114	

Ezen kívül eredményes és értékelhető munkát végzett Romániából Papadonatu Mihai Gábor - Blood Han Bay Afra nevű vérebével 114 ponttal és Kámán Szabolcs-Aida z Ipslskej polorkatnyi nevű vérebével 99, ponttal.

Mindenképpen megemlítenő, hogy az első három helyezett véreb és vezetője az eddig kevésbé aktív Heves megyéből jött Kaszóra. Érkezésüknek és bemutatkozásuknak szívből örültünk.

Márciustól kezdődően aztán a COVID miatt szinte minden rendezvényünk elmaradt, vagy későbbi időpontra tevődött át. Sajnálatos módon a május 30.-ra tervezett Szelce.-i nehezített Vércsapa verseny megrendezése ellehetetlenült, így a házigazda Északerdő Zrt-vel közösen a halasztás mellett döntöttünk és csak remélni tudjuk, hogy 2021-ben meg fogjuk tudni rendezni ezt a versenyt!

A tervezett elővizsgáink nagy része új időpontban került lebonyolításra, így a korábbi években megszokott mennyiségű elő- és fővizsgát biztosítani tudtuk fiatal vérebeink számára. A pandémia első hulláma után éltük életünket, tanfolyamokat szerveztünk, az elnökség július 14.-én Misefán megtartotta a kötelező második ülését. Eredményesen pályáztunk az „Egy természettel vadászati és természeti világkiállítás Nonprofit kft”-nél a 2021-évi hazánkban rendezendő nemzetközi vérebverseny előkészítésre (3 nyelvű meghívó), és december végén az elnyert 500 e Ft-al el is számoltunk a Kft felé, amely elfogadta a beszámolóinkat.

Sajnos az ősze betervezett szlovák és lengyel nemzetközi vérebversenyek elmaradtak, még szerencse, hogy az ekkorra prolongált elővizsgákat meg tudtuk tartani.

A COVID miatti megszorítások miatt sok betervezett programunk elmaradt, vagy szerényebb lett, ez sajnos meglátszott az évi tenyésztési és vizsgaeredményeinken is, de ezek részleteiről a tenyésztésvezető beszámolójában számolunk be.

A nehezítő körülmények kihatottak a Nemzetközi Vérebszövetség tevékenységére is, így elmaradt az ősze tervezett tenyésztésvezetői értekezlet.

Az egész emberiséget sújtó nehézségeket csak tetézte, hogy egy sor ismert vérebes 2020-ban költözött át az örök vadászmezőkre: elsőként említtem az élete 68 évében elhunyt Zilai János barátunkat, sokak példaképét, róla egy külön írásban emlékezünk meg a híradó lapjain. Elhunyt még az osztrák Vérebszövetség elnöke, Wolfgang Reiter is, akinek személyében a magyar vérebesek nagy barátját, támogatóját, egy igazi úriembert veszítettünk el. Az év vége felé a COVID fertőzés miatt elhunyt a LIMIER Club Roman elnöke, Pompil Varga is, így a nemzetközi vérebes mozgalom többeket gyászol.

A pénzügyi beszámolóban leírtak alapján 2020-ban ismét kiegyensúlyozottan, eredményesen gazdálkodtunk, a lassan 250 főre növekedő tagságunk befizetései és a javunkra utalt 1% adó bőven fedezte kiadásainkat. Meg kell azonban említeni, hogy a tagdíj befizetések területén még mindig vannak hiányosságaink, néhány tagtársunk csak többszöri figyelmeztetésre utalta a díjat a számlánkra.

Érdekes módon átalakult az ASP-nek „köszönhetően” a vadászatra jogosultak sebzésbejelentési gyakorlata, hiszen a magas kártalanítási összegek, és a 150%-ra megemelt diagnosztikai kilövések miatt igen sok sebzett vaddisznót kerestettek velünk. Ennek köszönhetően a leadott jelentéseken belül megnőtt a megtalált vaddisznók aránya. Mindezeknek köszönhetően közel 3000 db megtalált vadat jelentettek 150 dolgozó véreb után a tagjaink, a részletes adatok szokás szerint a Véreb híradó utolsó oldalain találhatók. Talán most először volt módunk arra, hogy elkészítsünk (pontosabban Pukánszki Zoltán) egy megyei összehasonlítást a megtalált, lejelentett vadmennységről. A lista elején, nem meglepő módon a vadászterületileg egyik legkisebb megye, Győr-Moson-Sopron áll, ahol hagyományosan igen aktívan és szervezeten dolgozó tagtársaink tevékenykednek. Meg kell dicsérni Somogyot is, ahonnan 2019 évre vonatkozóan nagyon kevés adatlap érkezett be, de a 2020 évi adatok időben és komoly eredményekkel beérkeztek, és örülhetünk annak is, hogy a Romániai vérebes körzetünk is megkezdte tevékenységét.

Megyék	Megtalált vad	Vérebek száma
Győr-Moson-Sopron	426	21
Zala	404	17
Somogy	376	21
Bács-Csongrád-Szolnok	331	11
Vas	248	12
Baranya megye	248	16
Pest-Nógrád	248	15
Veszprém	163	8
Borsod-Heves	153	9
Fejér	102	4
Tolna	96	4
Szabolcs-Hajdú-Békés	67	7
Komárom	63	3
Románia	22	2
Végösszeg	2947	150

Tenyésztésvezetőnk elkészített még egy táblázatot, az elmúlt évben legeredményesebb vérebveze-tőinkről, láthatjuk hogy több tagtársunk vezet egy vérebnél többet.

Vérebvezető	Össz megtalált vad 2020-ban	Vérebek száma
Kámán Szabolcs	105	1
Szigeti János	95	3
Horváth János	89	3
Garai Gábor	85	2
Magyar László	78	2
Nagy Dezső Emese, Nagy Károly	74	3
Tóth László	73	2
Nyúl András	72	2
Dombai József	72	2
Onofer Attila	67	2

Nemzetközi megítélésünk változását jól mutatja, hogy míg korábban folyamatosan vitában álltunk tenyésztési kérdések miatt a német fajtagazda klubokkal, 2020-ban már mindkét fajtagazdó egyesület kért tőlünk vérebkölyköt, vagyis nem csak a hagyományosnak mondható hannoveri kölyökcse-re történt meg, hanem a bajor hegyi véreb esetében és kértek tőlünk Németországba kölyköt. Ezt nagy előrelépésként, megbecsülésként értékelhetjük!

Nem szabad azonban elbizni magunkat, a 2021. szept.30.-okt. 3. között megrendezendő nemzetközi vérebversenyre idelátogató külföldiek árgus szemekkel fogják nézni tevékenységünket, és biztosak lehetünk benne, hogy minden apró hibánkat fel fogják hánytorgatni! Fontos feladatunk, hogy ne adjunk okot a kritikákra, és ehhez mindenkinek, aki részt vállal a szervezésben és lebonyolításban kellő gondossággal és ügy iránti elkötelezettséggel kell a dolgát végeznie, hogy sikeres és emlékezetes vérebversenyt tudjunk rendezni a Kaszó Zrt-vel közösen a Világkiállítás ideje alatt.

Buzgó József elnök

Pénzforgalmi bevételek – kiadások 2020

Ft-ban

Nyitó egyenleg 2020. január 1-jén	
1. Banki elszámolási számla	1 548 668
2. Házipénztári készlet	54 950
2020. évi bevételek	3 500 337
Összesen:	5 103 955

Ft-ban

2020. évi kiadások	3 633 238
Záró egyenleg 2020. december 31-én	
1. Banki elszámolási számla	1 415 767
2. Házipénztári készlet	54 950
Összesen:	5 103 955

Bevételek

Ft-ban

1. Tagdíj	1 926 737
2. Vizsgadíjak	291 000
3. Nevezési díj	55 000
4. Tenyész-szemle, alombejelentő, eredménynapló, fedeztetési igazolás, származási lap	60 000
5. Fajtagondozás	51 500
6. Egyéb anyagok, kiadványok értékesítése (jelvény, kitűző, póló)	0
7. Személyi jöv. adó 1%-ból szárm. bev.	142 927
8. Származás ell. DNS vizsgálattal támogatása	472 998
9. Egy a természettel világhírállítás pályázati támogatás	500 000
10. Banki kamat	175
Összesen:	3 500 337

Kiadások

Ft-ban

1. Anyagok, egyéb eszközök vásárlása	27 589
2. Irodaszer, nyomtatványok	97 113
3. Serlegek	87 500
4. Posta költség	163 747
5. Nemzetközi tagdíj (2020)	254 588
6. Szövetségi tagkártya	270 000
7. Szállodai, éttermi szolgáltatás	28 390
8. Egyéb igénybevett szolgáltatás	100 400
9. Banki költségek	46 002
10. Saját személygépkocsi használat	434 222
11. Bírói kikérés, kiállítási járulék	99 136
12. Adomány	50 000
13. Ajándékkártya	60 000
14. Származás ellenőrzés DNS vizsgálattal	813 960
15. Számlázó program	20 193
16. Filmkészítés (Kaszó véreb fővizsga)	130 000
17. MVE híradó	450 342
18. Véreb verseny prospektus	500 056
Összesen:	3 633 238

Tisztelt Tagtársak, Vérebes kollégák!

Egy csendes éven vagyunk túl, több szempontból is. Egyrészt a járványügyi helyzet korlátozta életünket, másrészt tenyésztési, törzskönyvezési szempontból kezd kialakulni egy gördülékeny gyakorlat. Most már kijelenthetjük, hogy a két éve módosított tenyésztési és törzskönyvezési szabályzatunk átlátható, tiszta körülményeket teremtett a tenyésztés, törzskönyvezés illetve a kölykök értékesítése terén. A vérminta alapján végzett származásvizsgálatok jól bevált gyakorlat szerint zajlanak, semmilyen fenakadást nem okoznak a törzskönyvezésben. Jövő évtől már abban a szerencsés helyzetben leszünk, hogy a két éve regisztrált kölykök tenészegyedde válnak, vérmintájuk már rendelkezésre áll, így a jövőben már csak a születendő kölykök vérmintáját kell a NÉBIH-hez megküldeni. Persze a külföldről behozott kölykök esetében pótolni kell a vérmintát, ha tenyésztésbe kerülnek.

A tenyésztési és törzskönyvezési szabályokat egyre többen tartják be, gyakorlatilag regisztrációs lappal rendelkező alom 2017 óta nem született. A tenyésztők igyekeznek teljesíteni legalább a standard származási lapok kiváltásához szükséges minimális tenyésztési feltételeket.

Tenyésztők egyre jobban átlátják a tenyésztés és törzskönyvezés rendjét, külföldön pedig elfogadják azt az általunk bevezetett kölyök értékesítési gyakorlatot, miszerint felkínáljuk az ISHV-ba tartozó tagegyesületeknek azokat a kölyköket, amelyeket itthon tagjainknak nem tudunk értékesíteni. Ehhez természetesen szükséges, hogy a tenyésztők ezután is időben tájékoztassanak az esetlegesen még eladó kölyökről, főleg még azelőtt, hogy nem MVE vagy ISHV egyesületi tagnak adnák el a kutyákat. Kérek mindenkit, hogy internetes felületen semmiképpen ne hirdessen kölyköt.

Sajnos van egy epilepsziás történetünk is. Ráparti Nyomkereső Arany (Met. Bhv. 220/10) és Blood Hann Bay Erosz (Met. Bhv. 240/12) bajor hegyi vérebe párosításából született kölykök közül több egyednél epilepsziás tünetek jelentkeztek, ezért a szülőket és azok minden utódát kizárta az elnökség a tenyésztésből. Kérek mindenkit, ha epilepsziára gyanús esetről tud, azonnal jelezze számomra. Ez mindenkinek közös érdeke.

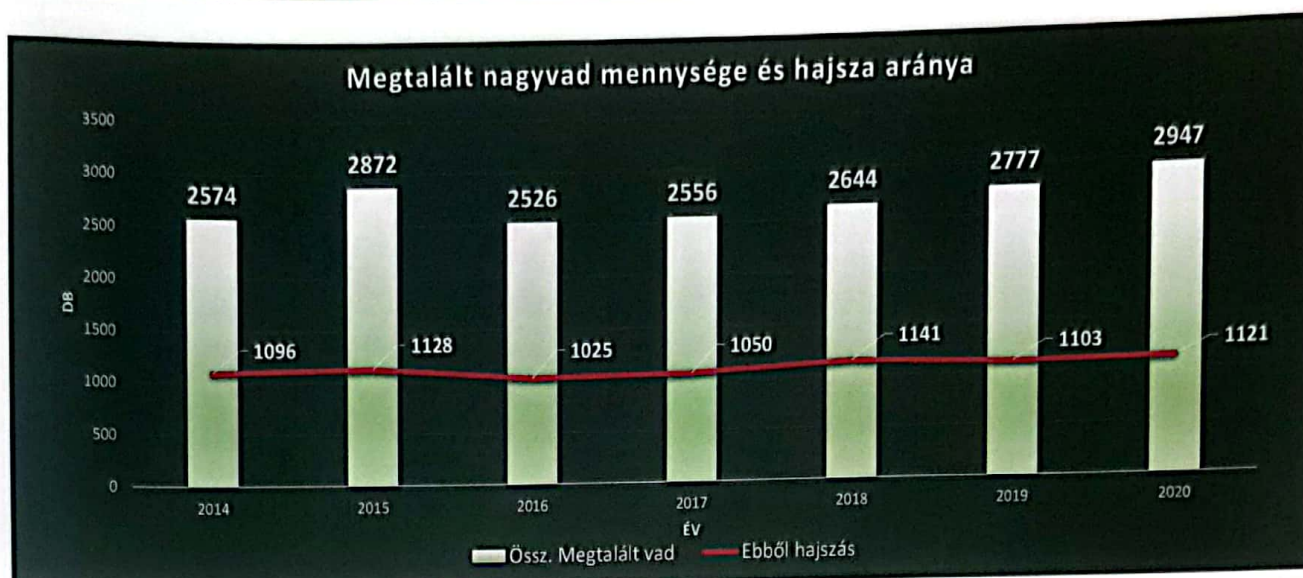
Végezetül engedjétek meg, hogy röviden ismeressem a határidőben beérkezett adatlapok alapján elkészített munkateljesítmény-összesítést, valamint a 2020. évi tenyésztési eredményeket.

Munkateljesítmények 2020

2020-ban 109 vérebvezető 150 kutya munkateljesítmény-adatait küldte be. Köszönöm mindenkinek, aki eleget tett adatszolgáltatási kötelezettségének. A tavalyi évhez képest nőtt azon vérebesek száma, akik jelentették adataikat és ezzel arányosan nőtt a megtalált vad mennyisége is.

Év	Gím bika	Gím tarvad	Dám bika	Dám tarvad	Vadkan	Koca, süldő	Muflon-kos	Juh, Jerke	Őz bak	Őz suta	Össz.:	Ebből hajszás	Trófea-érték (E Ft)
2014	545	589	45	113	265	747	11	25	181	53	2574	1096	330 020
2015	567	646	47	119	288	922	11	8	225	42	2872	1128	345 288
2016	507	530	62	113	287	740	12	3	238	34	2526	1025	374 515
2017	472	512	50	80	264	908	21	9	219	21	2556	1050	318 630
2018	493	503	56	72	316	843	15	19	279	45	2644	1141	333 312
2019	514	565	50	80	335	927	30	14	252	39	2799	1112	346 368
2020	499	660	55	95	345	1000	8	7	234	44	2947	1121	337 370

TENYÉSZTÉSVEZETŐI BESZÁMOLÓ • 2020

Tenyésztés 2020 évben

2020-ben 4 hannoveri alomból 29 kölyök, 4 bajor alomból 25 kölyök született. Sajnos 2020-ban is több sikertelen fedeztetés volt. Jelenleg a teljes hannoveri véreb állományunkból 12 kan és 14 szuka tenyészthető, míg a bajor véredek esetében ez a szám 10 szuka és 3 kan.

Mindenkinek jó egészséget és emlékezetes kereséseket kívánok 2021-ben is!

Tenyésztés 2020

Tenyésztő neve	fajta	Kennelnév	Szuka	Kan	kölyök		össz:
					kan	szuka	
Vaáry József	Hv	Heiteri	Sashegyi Berta	Alarich vom Hirschkreuz (A)	2	2	4
Onofer Attila	Hv	Bakonyi Betyár	Mara zo Zeleneho Domu	Sashegyi Atrúr	3	3	6
Perjési Tamás	Hv	Zalakarosi	Gyütefai Ábel	Belsőcsányi Angéla	1	5	6
Picz József	Hv	Réterdei	Dajla od Zdiarskej Vidly	Kálistó Ali	7	5	13
Maróti Béla	Bhv	Mohoskői	Kis Pipin Ella	Magasparti Rutinos Lator	4	3	7
Oláh Csaba	Bhv	vom Holundertal	Szászvölgyi Alma	Atos Kalastav (SK)	2	8	10
Pál János	Bhv	Vaskúti Nyomkereső	Blood Hann Bay Emily	Eron Králová hola (SK)	2	2	4
Kámán Szabolcs	Bhv	Vétyempusztai	Aida z ipelskej pahorkatyni	Magasparti Rutinos Lator	2	2	4
Összesen:							54

IMPORT 2020	Fajta	Ország
Bessy zo Sebestovho dvora	Hv	SK
Eddy od Zdiarskej vidly	Hv	SK
Ira Devana	Hv	SK
Caren Moldavská kotlina	Hv	SK
Basa Srdce polovnika	Hv	SK

EXPORT 2020	Fajta	Ország
Met. Hv. 284/20	Koloska-Völgyi Denis	D
Met. Hv. 285/20	Koloska-Völgyi Dalma	A
Met. Hv 97/16	Erdészházi Ivett	Francia
Met. Hv. 293/20	Heiteri Ada	D
Met. Hv. 301/20	Bakonyi Betyár Alfréd	A
Met. Hv. 303/20	Bakonyi Betyár Athos	D
Met. Hv. 305/20	Bakonyi Betyár Ancsa	SK
Met. Hv. 305/20	Bakonyi Betyár Ami	D
Met. Hv. 309/20.	Réerdei Bátor	A
Met. Hv. 311/20.	Réerdei Beni	D
Met. Hv. 312/20	Réerdei Bajnok	D
Met. Hv. 313/20	Réerdei Betyár	D
Met. Hv. 314/20	Réerdei Bea	D
Met. Hv. 315/20	Réerdei Berta	D
Met. Hv. 318/20	Réerdei Betti	D
Met. Bhv. 189/20	Mohoskői Manó	A
Met. Bhv. 190/20	Mohoskői Morgó	A
Met. BHV:200/20	Heidi vom Holundertal	A
Met. Bhv. 210/20	Vaskúti Nyomkövető Ciklon	SK
Met. Bhv. 184/19	Vétyempusztai Dóra	D
Met. Bhv. 212/H/20	Oda Vrtana Dolina	CH

ELLENŐRZŐ BIZOTTSÁG BESZÁMOLÓ • 2020

Tisztelt Közgyűlés!

Ahogy azt az elnöki, valamint a pénzügyi beszámolóban is olvashattuk, 2020-ban ismét kiegyensúlyozott, eredményes gazdálkodás jellemezte egyetűnk működését.

Az „Egy a természettel” Nonprofit kft-től a 2021-es világkiállítás alatt megrendezendő nemzetközi vérebversenyre – annak előkészítésére – elnyert támogatási összeggel az Egylet sikeresen és pontosan elszámolt. A pályázat kiírója elfogadta az MVE beszámolóját.

Jelentősebb visszaesés volt tapasztalható a nevezési díjak tekintetében, de az elmúlt év pandémiás helyzetét figyelembe véve, ezen senki sem csodálkozhat.

A Taglétszám növekedésének köszönhetően a tagdíj bevételűnknel közel 20%-os növekedést tapasztalhattunk. Azonban az évek óta jellemző probléma nem csökkent, nevezetesen a tagdíj befizetési hajlandóság, affinitás jelentősen nem javult.

Összességében elmondható, hogy a Véreb Egylet az elmúlt évben is az előírásoknak, és a működést meghatározó jogszabályoknak, szabályzatoknak megfelelően működött.

A következő évre valamennyiűnknek egy nagy kappal kívánok!

Kaszó, 2021. február 16.

Galamb Gábor

Bács-Kiskun - Szolnok és Csongrád megye – Flaisz Szilárd

Ez évi rendezvényünket a Bács-Kiskun megyei Nemesnádudvaron tartottuk meg. Elővizsgára négy vérebvezető, és vérebe jelentkezett. Közülük kettő eredményes vizsgát tett: 1. Mészáros Erdei Anelza, Hannoveri szuka. vez. Kiss Bálint, 2. Réterdei Ap-ród, Hannoveri kan vez. Istenes László.

Külön öröm számomra, hogy a szép számú érdeklődő és kísérőn kívül, körzetünk sok véreb vezetője tiszteletét tette. Itt szeretném meg köszönni a segítők, és a bírók áldozatos munkáját.

A 2021-es rendezvényünket, április 1-re elő vizsgával egybekötve tervezzük.

Győr-MosonSopron megyei körzeti beszámoló – Burkus István körzetfelelős

2020. februári kaszói fővizsgán Nagy Károly Bucakalaki Prof. Hunter nevű kutyájával képviselte a megyénket. A sorsolás az idei évben sem kedvezett nekik, így értékelhető munkát nem tudtak produkálni. A 2020. áprilisára tervezett és meghirdetett elő vizsgát és tenyészszelemlét a koronavírus megghi-úsította. Az elmaradt elő vizsgát és tenyészszelemlét június 6-án meg tudtuk tartani. Az elő vizsgára 6 fő nevezett és az alábbi eredmények születtek: 5 kutya első díjas minősítést kapott, 1 kutya második díjas minősítést kapott. A tenyészszelemlére 3 kutyát neveztek, mindhárom tenyészhethető minősítést kapott. A kihelyezett fővizsgára 1 fő nevezett. A kutya és vezetője a kihelyezett fővizsgán nem tudta terítékre hozni a sebzett vadat, így a vizsga eredménytelen lett.

2020. július közepén Farádon tartottuk a szokásos összejövetelünket, amelyre szép számmal megjelentek a vérebes kollégák. Köszönet a vendéglátásért és a helyszín biztosításáért Hajszán Péternek. Az idei évben 17 fő adta le az éves jelentést, külön köszönet a fiatal kutyatulajdonosoknak, akik a „0”-s jelentést is elküldték. Sajnos volt 3 kutya, melyek az örök vadászmezőkre távoztak. Bolla Csaba kutyája munka közben pusztult el, Kiss Ferenc kutyája öregségben, a fertőszentmiklósi Kiss Ferenc kutyája viszont betegségben pusztult el. A kutyák pótlása megtörtént, illetve folyamatban van.

Jobb és szebb évet kívánok mindenkinek 2021-ben, feszüljön a vezeték.....

Vas megye – Pukánszki Zoltán

Tekintettel a járványügyi helyzetre a korábbi évektől eltérően 2020-ban kevesebb tanfolyami napot tartottunk. Márciustól októberig összesen 4 alkalommal találkoztunk, általában 15-20 fő vett részvételével. A tanfolyamokon különböző korú és képzettségű vére-

bekkel gyakoroltunk elsősorban mesterséges csapákon.

2020. november 7-én tartottunk elővizsgát az Arany-patak Vt. területén. A vizsgán 3 vérebvezető vett részt a következő eredményekkel:

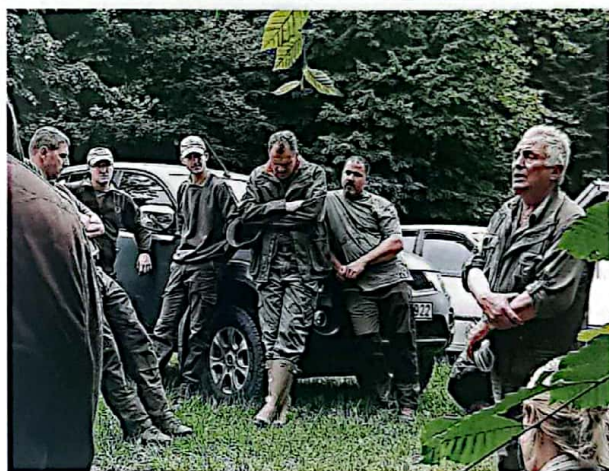
Vérebvezető	Kutya neve	Fajta	Ivar	Törzskönyvi szám	Minősítés	Pontszám
Házi Gergely	Iros z Hradistnice	Bhv	Kan	Met. Bhv. 185/H/19	I. díj	124 p.
Bognár Tamás	Mohoskői Muki	Bhv	kan	Met. Bhv. 186/20	II. díj	103 p.
Horváth Imre	Szép völgyi Nyomkövető Barka	Hv	Szuka	Met. Hv. 172/17	I. díj	114 p.

2021-ben folytatjuk a már több évtizede tartó tanfolyamot. Első találkozó 2021. március 6-án lesz Zala megyében Ligetfalván (Kozma Józsinál), majd ezt követően havonta egy alkalommal, előre megbeszélt helyen, időpontban találkozunk Vas megyében valamelyik vérebes barátunk vadászterületén.

Elővizsgát és tenyészszezlét 2021. október 23-án fogunk. A helyszínt még egyeztetjük.

Továbbra is mindenkit szeretettel várunk tanfolyamunkra.

Vérebes üdvözlettel, Pukánszki Zoltán

Véreb verseny Lengyelországban 2019-ben

Az emlékversenyeket Benedykt Gierszewski atya tiszteletére rendezik, ezúttal a XII.-et. Ő volt a Lengyel Véreb Klub megalapítója. 2019. november 28-december 2. között 6 közép-európai és 4 lengyel véreb verseng a minél jobb eredmény eléréseért. Hazánkat Bognár Tamás Szászvölgyi Aramis bajor véreb kan kutijával képviseli.

Amikor megtudtam, hogy férjemmel egy felső-sziléziai véreb versenyre utazunk, régi barátságok jutottak eszembe. A 80-as években egy moszkvai nyelvi továbbképzés keretében barátkoztam össze egy fiatal lengyel tanárnővel. A lengyelek mindig rendkívüli szimpátiát mutattak a magyarok iránt, talán a 16. századi királyok (I. Zsigmond, Báthori István) talán a közép-európai hasonló történelmi sorsfordulók okozták ezt. Mindenesetre Jelenia Gorában lakó barátnőmmel sokáig leveleztünk, sőt egy alkalommal meg is látogatott. Sziléziáról részletes térképet hozott, megmutatta, hol lakik. Arról még értesített, hogy a rendszerváltás után férjhez ment német barátjához és átköltözött. Aztán többet nem írt. A részletes térkép a legkisebb falvakat is jelöli, most itt tartom az ölemben, ezen követem az utat.

1995-ben egy svájci geológiai túrára pályázatot írtak ki. Egyik szerencsés nyertesként férjemmel együtt örömmel utaztam Thunba, ahol 2 hétig egy helyi tanár kollégánál laktunk Malgorzatával. Fiatalok voltunk közös érdeklődéssel, nagyon jó barátok lettünk. Egy hét helyi hospitálás után a gleccserek birodalmába, Saas Fee-be utaztunk, és a 4000 m magas hegyek világában életre szóló élményekkel gazdagodtunk. Évekig leveleztünk, de azután sem ő nem tudott jönni, sem én Varsóba repülni. Lassan ritkultak a levélváltások, míg végleg megszűnt a kapcsolat. De most végre egy parányi bepillantást nyerhetünk az ő szép országukba!

November 28-án csütörtökön várjuk Tamásékat. Egy autóval utazunk, és mert ők Nagykőrösről jönnek, Győrből idekanyarodnak értünk. Hajnalban indulnak feleségével Eszterrel, a nagylány Fannyval és persze a kutya. Az autó tágas, kényelmes, de öt utas ötnapi csomagja vadászruhákkal, csizmákkal megpakolva rengeteg helyet foglal el. Némi ügyesség kell ahhoz, hogy minden elférjen. Házunk elől 8 óra után indulunk. A szállást 17 órá-

ig kell elfoglalni, és bár kb. 650-es út nagy részét autópályán tesszük meg, legalább két megállással is számolnunk kell. Pozsony-Brno-Olmouc-Ostava, azután már lengyel földön vagyunk. Olmouc-ot elhagyva rögtön Potstat felé lehetne lekanyarodni. Itt már jártunk, ez az Odera forrásvidéke. A folyó röviddel ezután észak felé veszi az irányt, átlépi a cseh-lengyel határt, Opole városánál nyugat felé fordul, nem is sejtve, milyen fontos szerepet játszik majd a Potsdami Egyezmény határmegállapításánál. Lengyel földre érve csodaszép vidéken haladunk tovább. Felső-Szilézia dombos-lankás-erdős vidékén, apró falvak között sok kis patak siet az Odera felé, fölöttük változatos színű és formájú függőhidak ívelnek át. Mindenütt rend és tisztaság, az erdőkben sem virít egyetlen eldobott papír sem. A cél előtt kétszer is meg kell kérdeznünk, hol kell lekanyarodni a vadászkastélyhoz. Csak a legutolsó elágazásnál pillantunk meg egy véreb jelzést. Végre itt vagyunk!

A kastélyt csodálatos erdei környezetben 1901-ben építette a Wodarz család. 1901-ben egy neves osztrák építész tervei alapján átépítették, azóta vadászkastélyként működik. Ferenc Ferdinánd osztrák trónörökös gyakran időzött itt a porosz főnemesekkel. A kastély berendezése, tróféák, bútorok őrzik a régi hangulatot. Ma 80 főnek nyújt szálláslehetőséget. Szobáink gyors elfoglalása után a bejárat előtti parkban köszöntenek bennünket. A vezetőbíró bemutatja a bírókat, a versenyzők a kutyáikat, majd felállási számot húznak. Már jócskán beesteledik és hideg is van, mire az egykori kocsi-színben kialakított étterembe érkezünk. Lenyűgöző a mérete, bútorzata.

Itt kell megemlítenem a példaértékű vendéglátást. A költség a szállást és a teljes étkezést foglalja magában. Az étterem egész nap a vendégek rendelkezésére áll: reggeli, délelőtti kávé, teasütemény, 13 órától ebéd- egytálétel, sütemény, majd sokfogásos vacsora, büféasztalon. Egész nap fogyaszthatók az üdítők, szörpök. Csak az alkoholért kell fizetni. A bíróknak és a versenyzőknek terepre viszik a meleg ebédet. Ilyen gondoskodást ritkán tapasztaltunk.

A hivatalos ünnepi megnyitó másnap reggel van. Ismertetik a bírói köröket. A beosztásnál figyelembe veszik, hogy milyen nyelven beszélnek, értsék

meg egymást, és persze helyi vezetőt is kapnak. Ali az első napon lengyel, majd szombaton és vasárnap ugyanazzal a szlovák bíróval dolgozik. A versenyzők indulási sorszámot húznak, Tamás a 6-ost. 9 órára beérkeznek a jelzett lehetőségek: 5 kutya mehet, így Tamáséknak ezen a napon nem jut munka.

Szombaton és vasárnap azonban a közeli, és távolabbi környéken is hajtóvadászatok zajlanak. Most Tamás is mehet. Rögtön 8 órakor indulnak, ráadásul Ali az egyik bírója. Gyors beöltözés, indulás. Tamást elkísérik a család hölgytagjai is, én a barátságos szállodában maradok. Olvasok, rejtvényt fejtek, sétálok-várom a híreket. Az én munkám reggel elindulásig tart, és este a bírói értekezleten tolmácsolok oda- vissza.

A lengyel tolmács fiatal orvos, tenyészési felelős. Nagyon kedves hölgy, keresi a társaságomat. Talán a sors rendelte így, ő is Malgorzata, visszahozza a régi emlékeket - már elfeledett barátnőmről. A tolmács hölgy vezetéknevéből ítélve német származású. 1945-ben a határrendezés után nem voltak erőszakos kitelepítések Sziléziából. sokan döntöttek úgy, hogy a szülőföldjükön maradnak. A lakosság 3%-a ma is német, élhetnek kisebbségi jogukkal. Szóval feszülten figyelünk mind a ketten, Molgorzata lengyelről fordít németre is vissza, én németről magyarra és vissza. Amint ezt kifigyeli Danilo, az olasz bíró a másik oldalra ül. Nem boldogul a némettel, de jól beszél magyarul, évtizedek óta rendszeresen és sokat vadászik nálunk.

30-án, szombaton Alit a magyar versenyzőkhöz osztják be. Egy szarvasbikával kezdenek, ami azonban több km után sem volt megállítható, sőt

ez másnap a kontrollkutyának se sikerült. Ezután egy rövid keresés következett, a szarvastehen gyorsan terítékre került. A szerencsét a vasárnap hozta meg. Ugyanezzel a bírói körrel kb. 70 km-re kellett utazniuk. Az első munka végeztével egy dermedten talált szarvastehen után egy bika keresését kérték. Egy km vezeték munka, 350 m hajsza, állítás, kegyelemlövés.

A nap zárásaként egy vaddisznó után mentek, de a helyi vezető leállította a keresést, mert utolértek egy hajtást. A sebzett vadat ők ejtették el.

6 órakor a bírói értekezleten a vezetőbíró értékeli a teljesítményeket: Tamás és Aramis munkája az elérhető maximális 140 pont, ezzel első díjas. Tamás kíváncsi a teljesítményre, de mi egy darabig nem áruljuk el. A tolmács hölgy az asztalunknál ül, neki is elmondom, hogy ne szóljon. A vezetőbíró lép hozzánk, gratulálni akar, de gyorsan leintjük. "Ez gonoszság!" - mondja és hamiskás mosollyal továbblép. Aztán csak eláruljuk Tamásnak, hogy ne izguljon az eredményhirdetésig. Az egész család nagyon boldog, és persze mi is büszkék vagyunk a „versenyzőnkre”.

A díszvacsoránál egybekötött eredményhirdetés káprázatosan megrendezett. A hivatalos értékelés, eredményhirdetés legalább másfél órát vesz igénybe. Luxuséttermek mintájára terített u-alakú asztalsorokon finomabbnál finomabb előételek, italok, amiket az ünnepi rész alatt lehet fogyasztani. Majd kocsin tolják be az egyben sült vadmalacot, helyi disznóölési jellegzetességeket. Óriási tepsikben sütemények illatoznak. Közben két vadász kürtös ad ízelítőt tudásukból. Császári időkben ünnepelhettek

így, a hely, az ünnepség történelmi hangulatot áraszt, méltó befejezése egy eredményes versenynek. 11 óra táján elköszönünk a bíróktól, a tolmács hölgytől és a holnapra gondolunk. A közelebb lakók már este elmentek, ezért a kevesebb vendégnek reggelire a kastély éttermének antik bútorai közt terítenek. Még néhány fotó és hazaindulunk. Most már nyugodtan lehet nézelődni. Ali és Tamás ráismernek azokra a falvakra, utakra, amelyeken az előző napokban jártak.

Körülbelül 40 km múlva megállunk Opole-ban. Ez a csodálatos város az Odera partján fekszik, vajdasági székhely 139000 fő lakossal. Történelme a 8.századra nyúlik vissza. Lengyelország egyik legrégebbi városa. 1217-ben kapta meg Magdeburg-jogok alapján I. Kazimir, aki lengyel Boleslaw herceg unokája volt. Jelentős kereskedelmi útvonalak haladtak át rajta, de igazi fejlődése 1843-ban a vasúti összeköttetés kiépítésével kezdődött. A város Közép-Európa történelmi tükre: lengyel, cseh, porosz, német uralom váltotta egymást. 1945 óta ismét Lengyelország része. Csodaszépek a középkori és reneszánsz emlékei. Olykor „lengyel Velenecének” is nevezik festői óvárosa és a város egyes részeit összekötő csatornák, hidak miatt. A városban jelentős német kisebbség él. A pályaudvarnál állunk meg. Eszter és Fanny a postára sietnek, mi a túloldalon kezdődő belváros pompás palotáiról készítünk néhány felvételt.

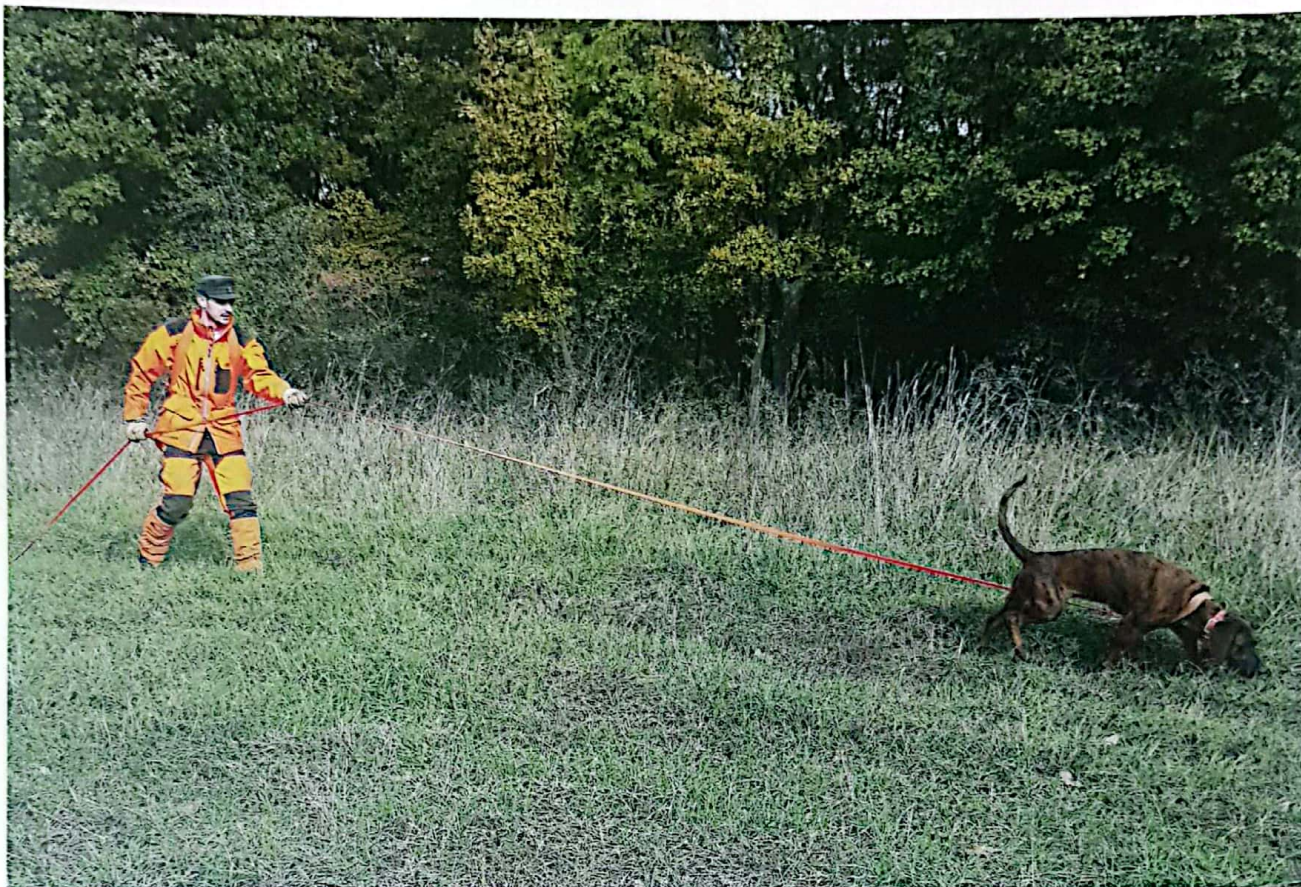
Aztán meg sem állunk hazáig. Csehország megmutatta, hogy a tél fehérre tudja festeni a tájat, de szerencsére az út száraz. Felidézzük az együtt töltött 4 napot, iszunk egy-egy korty vizet, vagy éppen szunyókálunk. Még a kutynak is türelemre van szüksége, csak nálunk szállhat ki. Az estét gyorsan felváltja a mélykék éjszaka, csendjét csak Tamás hívása szakítja meg: szerencsésen megérkeztek ők is.

Néhány nap múlva visszarázódtunk a megszokott hétköznapiakba. Ali megírta, elküldte bírói beszámolóját. Karácsony előtt megkaptuk a Bognár család szép képeslapját két emlékfotóval a versenyről. Jó volt újra felidézni az együtt töltött napokat, látni a szép vérebet és a büszke gazdáját. Tamás tervezte, hogy tavasszal eljön Aramissal egy Vas megyei vérebtanfolyamra. És a lengyel tenyésztési felelős is Aramissal szeretné fedeztetni szukáját.

Csak néhány nap múlva tudtuk meg, hogy élve már nem látjuk Aramist. Bátorságáért, rámenősségéért életével fizetett, egy vadkan áldozata lett, felhasította a nyaki ütőerét és a helyszínen elvérzett.

Ismerjük az érzést: egy hűséges, okos „vadásztárs” elvesztésének fájdalma óriási. Évek múlva tudja csak egy másik kutya az üresen maradt helyet betölteni. Átérezzük veszteségüket, kívánjuk, hogy legyen egy ugyanilyen szeretetre méltó, jó adottságú vérebük.

Varga Aladárné

BÚCSÚ EGY JÓBARÁTTÓL

Zilai János emlékére

elhangzott 2020. 10. 28-án a karapancsai búcsúztatón

A 2020 szeptember 26-án örök vadászmezőkre bekéredzkedő Zilai Jani barátomról annyi megemlékezés, nekrológ jelent meg médiában, és mai búcsúbeszédekben, hogy az abban leírtakat nem kívánnám megismételni, csak felsorolásszerűen, tömondatokban összefoglalni.

János 1952-ben Pakson született, a Gemenc É-i csücskében Gógán erdész-vadászként szolgáló édesapja 2. gyermekeként, így nem csoda, hogy maga is ezt a hivatást választotta. A Soproni középiskola elvégzése után 1971-ben Gyulajba került. Böröczki Kornél innen hívta „haza” Gemenbe 1974-ben, ahol két év múlva kinevezték a „Belső Pörbolyi” védkerület és a hozzá tartozó vadászház vezetőjének. Az 1988-91 közötti időszakot szintén egy állami protokoll területen Galgamácsán töltötte, onnan Gemenbe visszatérve 1995-ben megkapta a hön áhított Karapancsai fővadászi standot. Gyerekkori álmai területén 2010-ig szolgált, ekkor átvételezték a Duna másik oldalán fekvő Bédára, ahol a 2015-ös nyugdíjazásáig szolgált fővadászként, ezeket az éveit már beárnyékolta egészségi állapotának ingadozásai. Munkaadójától a GEMENC Zrt-től Keselyűsben kapott „nyugdíjas lakást”, de 2017-ben elfogadta régi barátja Zsuffa Béla invitálását, aki az általa kezelt csurgói revírjébe keresett fővadászt. Utolsó aktív éveit, amelyeket egyre gyakrabban nehezítettek orvosi kezelésre szoruló nyavalyái, ezen a Drávához közel fekvő somogyi vadászterületen töltötte, és megadatott neki, hogy az egyre súlyosbodó állapota ellenére a végső búcsú előtti időszakban még egyszer megélje a szarvasbőgés misztériumát.

És most, letudván a kötelezőket, áttérnék a Janihoz fűződő személyes kapcsolatomra, megpróbálván megértetni, hogy milyen okok miatt volt kiváltságos helye a szívemben.

Először is, szinte egyívásúak voltunk, ő 52-es én 54-es, mindketten a híres Ratkó korszak gyermekei voltunk. Mindketten állami cégeknél kezdtük és folytattuk szolgálatunkat, gyermekeink közel egykorúak voltak. Amikor egyszer kiváltságos kegyként meglátogathattam őket a Belső-Pörbolyi vadászházukban a családommal, készült néhány fotó is, az egyiket ma

is őrzöm, két szöske gyerek könyököl az ablakban, mely előtt az udvaron komoly gimbikák esznek az etetőtálcáról. A két gyerek Zilai Dorottya és Buzgó Gergő voltak. A látogatás apropóját az adta, hogy Jani első felesége Ildikó Szigetvári származású volt, és amikor Gemencről rokonlátogatóba mentek, évente többször beugrottak Köröcsönyére, ahol akkoriban éltem családommal. Hogy hogy nem Jani mindig megtudta, hogy nagybika esett nálunk Sellyén (a 80-as 90-es években ez elég gyakori volt) ekkor szinte mindig megjelent, és ilyenkor képesek voltunk órákig szakmázni egy-egy kimagasló trófea kapcsán a közös múltunkról a gímszarvasról.

Apropó szakma: Janit oldhatatlan szerelem, örök elkötelezettség fűzte Gemenhez, ahol megalapozta a kevesekkel összemérhető szakmai tapasztalatát, gyakorlati tudását. Szakmai ismeretiben bízva konokul tudott ragaszkodni véleményéhez, elképzeléseihez. A Gemenccel való kötődés persze kölcsönös volt, ami Janit kötötte Gemenhez, ugyanaz kötötte munkáltatóját, a Gemenci erdőgazdaságot is őhozza! Egyé forrtak, egymás nélkül nehezen elképzelhetők lettek volna. Zilai János persze sokkal több volt egyszerű fővadásznál, akit kiváló német nyelvtudása és szakismerete miatt is rendkívül nagyra értékelték a külföldi vendégek. Szinte egyedüli magyarként 33 évig tagja volt a Hirschmann Vereinnek, a német hannoveri véreb klubnak. (A 91. életévében járó dr. Georg Volquardts, az ISHV örökös tiszteletbeli elnöke búcsúszavai:

Zilai János személyében mindannyiunk egy szorgalmas és elismerésre méltó harcostársat tiszteltünk. Ezért őszinte részvétemet fejezem ki a magyar Véreb Egyletnek. Vele minden találkozás örömmünnepe volt, mindig segítőkész volt, és Karapancsán olyan kiválóan gondoskodott rólunk. Emlékezetemben mindig hálásan fogok rá gondolni. Örülök, hogy ilyen méltóságteljes búcsúztatója lesz, sajnos az út túl messze van ...

Üdvözlettel: Georg Volquardts

Winfried Wagner a HV tényésztésvezetője így reagált János halálhírére

Kedves József!

Köszönöm ezt a bár szomorú hír.

Nagyra értékeltem Jánost, mint régi jó barátot.

Sajnos jelenleg nem tudom megtenni a hosszú utat Magyarország felé.

De megtisztelő emléket fogom megőrizni Jánosnak, és továbbra is a szívemben hordozom. Hiányozni fog és együtt gyászolom veletek.

Szomorú, néma üdvözléssel

Winfried Wagner

Kiváló barátom bosszantóan kiválóan forgatta a sörtés és golyópuskát is. Bosszúságom oka az, hogy ha ő is indult az Erdőgazdaságok közötti lövészversenyen akkor a Gemenci csapaton kívül másnak alig termelt babér. A kiváló szakmai ismeretei közé sorolom továbbá a vadászkutyázáshoz való affinitását és az abban való jártasságát is. Sokan „csak” vérebeként emlékeznek rá, pedig több fajtaival pl. kis münsterlandival is ért el kiváló eredményeket. Vérebeként viszont világ vagy Európa viszonylatban is kimagaslóan tevékenykedett, hazai és nemzetközi versenyeken győzött vagy ért el kimagasló helyezéseket, vagy ami ennél is fontosabb talált meg több száz sebzett vadat vérebeivel. Nem csak magas szinten teljesített kutyáival hanem a hazai és nemzetközi vérebes rendezvények egyik legjobban megbecsült bírója is volt egyben, Szívesen adta át tudást magyar és külföldi vérebestanoncoknak. Valamikor a 2000-es évek elején Jung Jenővel hármásban vettünk részt Dortmundban egy szarvasbőgő Európa bajnokságon, amire Török Henrik dumált rá bennünket. A mi gyakorlatban elsajátított „tudományunk” kevésnek bizonyult a szarvasbőgés „színpadias technikáját” jól alkalmazni tudó versenyzőtársakkal szemben, de elindított egy folyamatot idehaza, melynek Jani barátom zsűrielnökként, mentorként fontos szereplője volt. Azóta oda jutottunk, hogy több Európa bajnok szarvasbőgőt adtunk a világnak, és a FEHOVA ma már szinte elképzelhetetlen ilyen verseny nélkül.

Néhány szót az emberi tulajdonságiról: alapvetően

nyugodt, megfontolt ember volt, jómagam káromkodni vagy ingerültnek lenni soha nem láttam, hallottam. Számomra és a külvilág számára egy zárkózott, fegyelmezett, nagy önuralommal bíró személy benyomását keltette, nem volt magamutogató, sem bizalmaskodó és pletykálkodó ember. Gemenc belső ügyeiről, az ottani történésekről, a területükön megforduló ismert emberek viselt dolgairól soha nem hallottam nyilatkozni, mondhatni diszkrét volt. Nem megbántani akarom emléket, mikor azt mondom róla, hogy nem volt vezető típusú ember, (nem is törekedett soha ilyenre) és a szakmai elkötelezettségéhez való makacs ragaszkodás miatt nem lehetett könnyű dolog a főnökének lenni, bár ugyanezt elmondhatom közös vérebes barátunkról Sas Emilről is, akinek módomban állt a főnökének lenni.

Tulajdonában volt viszont egy olyan képességnak, amellyel ismerősei számára gyakran tette felejthetelenné a vele való találkozást, ez pedig a humor. Bizton állíthatom, hogy bárhol bármikor, főleg a barátokkal kapcsolatban lehetett számítani valami csínytevésre, poénra, de azt is meg kell mondani, hogy ez az esetek döntő többségében nem volt sértő vagy bántó. Igaz ez akkor is, ha a személyem, Vérebegylet elnöke gyakorta volt céltáblája. Élcelődésének tréfáinak egyik alapját a kutyái nevei képezték, több kutyáját nevezte el barátairól, az egyik legkiválóbb valkói tenyésztésű vérebének hívóneve Jakab volt, nyilván a híres lábodi vérebesre Jakab Pistára utalva, de volt neki, Radó, Jenő nevű kutyája is. Egyszer tőlem is vitt egy szukakölyköt, később hívom telefonon, akkori felesége Ildikó veszi fel a telefont: János a Buzgó Jóska keres! Közeledő hang: buzgó mész a ...ba. Majd kedélyesen felveszi a kagylót és ártatlanul megszólal, a kutyának mondtam. Bajor vérebeinek egészen különös neveket adott, a szlovák Igor Hrapleszből, Bajlesz lett, Kispipin kutyájából Putyin, és a német import hannoveri szukájától származó szukakölyköt Merkelnek nevezte el. Rákérdeztem miért ez a neve? Mer kell! szólt válasz, így Janink utolsó kutyái megvalósították a nagy német/orsz összeborulást Putyint megtanította két lábra ülve pitizni, és közben kérdezgette a kutyát: Na, hogy pitizik Józsi bácsi Zsuzsa néni előtt?. Ezzel a tévériportban is sokak által megismert jelenettel kedves Oldalbordámra célzott. Nagy szerethető kópé, igazi kobold volt, akitől bármikor kitellett egy kis huncutság, mellette mindig résen kellett lenni.

Dolgok amiket mindig is komolyan vett:

- rajongásig szerette három gyermekét, a kiváló fogorvossá vált elsőszülött Dorka lányát, és a második fészekaljából született ikreket Jankót és Janinát. Mindhármutra roppant büszke volt, s a nehéz időkben mindhárman vállvetve igyekeztek utolsó napjait megkönnyíteni.
- a munkáját mániákusan szerette és végezte, az általa kezelt vadászterületeket fel lehetett ismerni, híres volt pedantériájáról. Ezt a tulajdonságát jól jellemzi az a fotó amit Zsuffa Bélától kaptam. 2020 tavaszán többször előfordult hogy két kórházi kezelés között „hazavitette” magát Csurgóra, és nagybeteg is nekiállt nyeseöllővel nyiladékokat tisztítani. Ez olyan borzasztóan „Zilais” volt!
- a harmadik dolog amit mindig is véresen komolyan vett az a kutyázás volt. kevesen tudják, hogy a kiváló véredek mellett más fajtákkal is eredményesen dolgozott. Kutyáival nagy hírnevet és dicsőséget szerzett magának és hazai vérebeseknek. A Véreb Egylet május 1.én szeretné méltón elbúcsúztatni az elhunytat itt Karapancsán egy kopjafaállítással egybekötve, amelyre a Gemenc Zrt-től engedélyt kaptunk.

Voltak olyan dolgai, amikben jobb, eredményesebb lehetett volna, ezt persze alapvetően a Véreb Egylet elnökeként mondom, s nem barátként. Nem tenyésztett vérebet, pedig az ő hozzáértésével kiváló kutyákhoz juthattunk volna, a másik dolog ami életében nem tűnt igazán fontosnak és kevés figyelmet kapott. Ez pedig az a dolog, ami a szakmában dolgozó kollégák legtöbbször előfordul, hogy nem gondoskodnak időben arról, hogy nyugdíjba menetelük után is legyen olyan vadászterület, ahová kijárhatnak, ahol szívesen látják őket s nem kell szíveséget kérniük azért hogy erdőt szagolhassanak, Ezt Janink is elmulasztotta és nyugdíjba menetele után két évig rosszkedvű is volt emiatt, s ezért is fogadta el a jóbarát fővadászi felkérését, újból lehetősége nyílt egy területet gondozni, oda céllal kimenni, hasznosnak lenni.

Megpróbálván összefoglalni a róla gondolatokat azt mondanám, hogy halálával egy nagyívű szakmai pá-

lyafutás ért véget, elvesztettünk egy kiváló vadgazdát, egy szakíró, egy Európa szerte elismert vadász-kutyást, egy roppant szórakoztató egyéniséget, aki hosszas lélekpróbáló betegeskedés után (mely során mindig számíthatott az igaz barátok érdeklődére, segítségére) távozott az örök vadászmezőkre. Nyugodtan mondhatom hogy már életében legendává vált (bár ő ezt mindig elhárította), s mint ilyennek helye kell legyen a magyar vadászat halhatatlanjai között, mivel a legendák soha nem halnak meg.

Kívánom és remélem, hogy mire én is oda jutok, addigra kinéz valami jó kis gímszarvasos pagonyt az ottani vadászmezőn, és módunk lesz újra kedvenc témáinkról a gímszarvasról és a vérebekekről osztani az ést egymásnak!

Buzgó József

Betyár utolsó munkája

A történet szinte „szokásos”.

Esti sebzés, nagyon nagy disznóra tettek lövést. A sebző jó lövésnek érezte, vért nem találtak ezért reggelre hagyták a keresést.

Másnap reggel indultak a rálövés helyéről mikor az erdőfoltból ahová az este beváltott, fácánok rebbentek fel. Gondolták felkelt a disznó, az erdő folton keresztül, abból kiérve az ide vezető úton a kocsijuk nyomában friss disznó nyomot találtak és mellette egy – két csepp vért.

A nyomot körülbelül 70 métert tudták követni az úton majd eltűnt, ekkor szóltak nézzük meg.

Dél előtt 11 óra körül érkezünk Gyuszkó fiammal a helyszínre. Betyár felvette a csapát, azon a 70 méteres szakaszon majd röviden haladt az úton, és befordult egy fiatal akácokba, tuskó sorokon át, egy sűrű 3-4 éves töről fakadó akácokba, majd egy ritkább, de kellő sűrűben haladt. Egy-egy kis csapaigazoló jel utalt arra, hogy jól megyünk. A GPS alapján 1200 m-nél jártunk, mikor megtaláltuk az első sebhelyet, majd 30 méterre a második és újabb 10 méter után a harmadikat is. A kutya jelezte, hogy közel vagyunk, szokásos módon hajszára kéredzkedett, így csatlakoztam.

Pár méteren belül fel is keltette a disznót, ugatta szépen. Sieltünk, hogy segíteni tudjunk neki, 400 méternél megállt neki a kan, Betyár folyamatosan állította.

Közeledtünk hozzájuk, 240 méter, - 170 méter, loptuk a távolságot, 70 métert mutatott a GPS mikor az ugatásból felnyüzített, de ugatott tovább, majd egy pillanat alatt elhallgatott.

Akkor már gondoltam, hogy baj van, mert nem hagyja magát lerázni, 40 méternél leguggoltam, kestem a kutyát, a disznót, de semmi. Ekkor láttam meg a kutyát elfeküdve.

Mire odaértem élettelenül feküdt, a nyaka jobb oldalán egy mély vágással.

Nem kívánom senkinek ezt az érzést, ezt a látványt. Nem tudom mennyi idő telt el mire valóban felfogtuk, hogy mi is történt. Lepergett előttem megannyi jobbnál jobb munka és közös élmény.

Felocsúdva a történetekből értesítettem a sebzőt, hogy jöjjenek értünk, kivitem a kutyám az erdő

szélén lévő szántásra és vártunk. Még vártunk a sebzőre kb. 400 méterre előttünk egy fekete foltra lettem figyelmes, majd tisztán látszott a disznó meg előttünk az erdő mellett a szántás szélén. A mozgása beteg disznóéra utalt, így telefonáltam a sebzőnek, hogy maradjanak, én pedig a disznó után indultam. Tisztán látszott a beváltás helye a szántásról, újra az erdőbe követve a nyomot, kb. 70 méterre meg láttam a már újra fekvő disznót és megadtam neki a kegyelemlövést. A sebző lövése hátul a has alsó részén nagyon alacsonyan volt.

Betyár, Magasparti Rutinos Lator másfél éves korában került hozzám Istenes Laci barátomtól. Nagyon jó képességű, jó hajszás, rámenős bajor kan volt, rendelkezett a tenyésztéshez szükséges feltételekkel.

Két alom született Betyártól, mindkettőből hoztam egy-egy kölyköt.

Sajnálom... Senkinek sem kívánom ezt az érzést, két éjszaka szinte semmit sem aludtam, azon gondolkodtam mit kellett volna másképpen csinálni, hogy kerülhettem volna el.

Minden vérebes rémálma ez.

Nagyon jól esett a sok telefonhívás a Véreb Egylet tagoktól, a barátoktól a sok együttérző szó.

Felhívott ekkor Istenes Laci barátom is – és nem véletlenül emeltem ki a barát szót – sajnálatát fejezte ki Betyárral kapcsolatban és azt mondta: „Gyere, van itt két vérebem, egy bajor és egy hannoveri, egyiket vidd el, tudom, Nálad jó helyen lesz”.

Így került hozzám ESLY, két éves szlovák származású bajor véreb szuka. Ha nem is ott folytatjuk ahol Betyárral abba hagytuk, de nem adjuk fel, eddig 5 éves keresésen vagyunk túl, két hajszás és három dermedt-hez vezetésen.

A vérebvezetés egy veszélyekkel és nehézségekkel kísért hivatás, egy életforma, de tudja ezt mindenki, aki erre adja a fejét, e miatt a közös vállalkozás miatt kötődik annyi igaz barátság a vérebesek közt, mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy egy ilyen nagy veszteség után megértik és segítik a másikat, nem konkurenciát, hanem az embert látva egymásban.

Üdvözlettel:

Kálmán Gyula

Magyar véreb Namíbiában

2020 januárjában kaptam egy kedves levelet a 90 éves Georg Volquardts úrtól, a nemzetközi Véreb Szövetség tiszteletbeli elnökétől, a magyarok nagy barátjától. Öreg barátunk hajlott kora ellenére minden évben ellátogat Namíbiába, és küldött egy érdekes cikket az ottani hivatásos vadászok lapjából, a HUNTNAMINBIA-ból, amelyben Anne Fechter számol be egy nehéz és eredményes utánkeresésről.

A 3 éves hannoveri kan neve Akiro, anyja a Végh Zolitól származó Ricsika-erdei Adél, és igen nagy valószínűséggel a most Afrikában dolgozó tagtársunk, Christian Nyhuis révén került a távoli földrészre.

A cikkben a szerző saját élményként számol be az utánkeresésről, amely során egy 24 órás nyomon, több mint 5 km vezeték munkát követő hajszában sikerült a sebzett kardszárvú antilopot terítékre hozni.

A kutya dicsérete mellett megjegyzi a szerző, hogy: „das Führen eines Jagdhundes in Namibia, wie in Europa, Voraussetzung für eine waidgerechte Jagd ist.“

Fordításban annyit tesz: egy vadászkutya vezetése Namíbiában, miként Európában is, előfeltétele a megfelelő vadászatnak!

Közreadta:

Buzgó József

Dr. Georg Volquardts
Landesforstmeister a. D.
Betrühstraße 18
D-24783 Ostermönkel
0. Rendsburg

30.3.2020

Herrn
Dr. József Buzgó
Kemping utca 35
H 7400 Kaposvár

Lieber József,

Du wirst Dich wundern, von mir Post zu bekommen. Aber das hat eine besondere Bewandnis: Kurz bevor alle Flüge nach Namibia gestrichen wurden, waren wir noch in Namibia, wie fast jedes Jahr. Natürlich besorge ich mir dann die Jagdzeitung des namibischen Berufsjägerverbandes. Und darin fand ich einen schönen Artikel über Akiro, einen hannoverschen Schweifhund in Namibia. Diesen Artikel schicke ich Dir in Kopie anbei. Natürlich habe ich dann gleich Verbindung mit der Verfasserin Anne Fechter aufgenommen, um die Abstammung dieses Hundes zu erfahren. Nun wird er nicht aus der Zucht des USHV sein, weil als Zucht FCI angegeben ist. Aber ich will Dir trotzdem die Daten sagen: Akiro, fast dreijähriger Rüde, aus Adel von Ricsika-Erdel (Aba von Tazsament Nyomkövető und Bori von Hollos-Völgy), so die Angaben. Frau Fechter schreibt begeistert vom Wesen dieses Hundes. - Der Artikel ist erschienen in „HuntNamibia“, www.HUNTNAMIBIA.com.na, Heft 2020. Viel Spaß bei der Lektüre. Auch, wenn der Hund nicht aus Eurer Zucht ist, ist es doch ein netter Artikel über unseren hannoverschen Schweifhund.

Hoffentlich geht es Euch allen gesundheitlich gut. Der Corona-Virus hat ja vieles zerstört. Die Grenzen sind zu, Feste, auch Familienfeste dürfen nicht gefeiert werden, so musste ich auch den schon gebuchten Saal abbestellen. Schade. Aber wir sind noch ganz eben mit einer niederländischen Maschine aus Namibia weggekommen, und in Amsterdam holten Sohn und Enkel uns ab. Wir haben Glück gehabt. Nun sind wir hier zu Hause, haben genug im Garten zu tun. Morgen kommen meine beiden Pferden wieder nach Hause, die zwei Monate in Pension waren, und uns geht es gut und wir hoffen, dass das so weiter bleibt.

Ich schreibe nun diesen Brief, weil ich den Artikel nicht mit Mail schicken kann. Ich hoffe, Du hast Freude daran.

Herzliche Grüße und Waidmannsheil,

Georg

Minu geht das noch
hinmal auf die
Reise. Herzliche Grüße!

3.5.2020 Georg

Akiro der allerbeste Jagdbegleiter

Forscher sind sich einig, dass der Mensch den Wolf vor über 20.000 Jahren zähnte und zu seinem Jagdbegleiter machte. Auch heute noch werden Hunde auf der ganzen Welt als Jagdhelfer eingesetzt. In Europa zahlreicher und zielgerichteter als hier bei uns in Namibia, da sie dort bekanntlich speziell für die Jagd gezüchtet und ausgebildet werden. In Namibia sind es oftmals Mischlingshunde, die auf Jagdfarmen zum Tagesgeschehen gehören; nur vereinzelt gibt es reinrassige Jagdhunde. Meistens werden jedoch auch sie eher als Wach- und Familienhunde gehalten, denn es gibt ja immer noch die Jagdhelfer und Führerlester. Anne Fechter

Als ich mich vor einiger Zeit einem großen Bienenstock näherte, der auf dem Gelände eines kleinen Bienenzuchtbetriebs stand, wurde ich von einem kleinen, schwarz-weißen Hund begrüßt. Er war sehr freundlich und schien mich zu kennen. Ich ging näher auf ihn zu und er folgte mir. Er war sehr klein, aber sehr mutig. Er schien mir zu sagen: „Ich bin hier, um dir zu helfen.“ Ich ging weiter und er blieb bei mir. Er war sehr intelligent und schien mir zu sagen: „Ich bin hier, um dir zu helfen.“ Ich ging weiter und er blieb bei mir. Er war sehr intelligent und schien mir zu sagen: „Ich bin hier, um dir zu helfen.“

Die ganze Jagd war sehr lang und anstrengend. Schließlich haben wir die Antilope gefunden.

Nach einer mühsamen Nacht im Zelt haben wir am nächsten Morgen um 5 Uhr aufbrechen müssen. Der Hund war sehr müde, aber er blieb bei mir. Er war sehr intelligent und schien mir zu sagen: „Ich bin hier, um dir zu helfen.“ Ich ging weiter und er blieb bei mir. Er war sehr intelligent und schien mir zu sagen: „Ich bin hier, um dir zu helfen.“

Auf meinem Weg habe ich viele interessante Dinge gesehen. Ich habe viele neue Freunde gefunden. Ich habe viele neue Erfahrungen gemacht. Ich habe viele neue Erkenntnisse gewonnen. Ich habe viele neue Freundschaften geschlossen. Ich habe viele neue Abenteuer erlebt. Ich habe viele neue Herausforderungen angenommen. Ich habe viele neue Ziele gesetzt. Ich habe viele neue Träume verfolgt. Ich habe viele neue Hoffnungen gehegt. Ich habe viele neue Entschlüsse gefasst. Ich habe viele neue Taten vollbracht. Ich habe viele neue Erfolge erzielt. Ich habe viele neue Siege errungen. Ich habe viele neue Siege errungen.

Aktuell geht es mir sehr gut. Ich bin sehr glücklich und zufrieden. Ich bin sehr dankbar für alle, die mich unterstützen. Ich bin sehr stolz auf meine Erfolge. Ich bin sehr stolz auf meine Freundschaften. Ich bin sehr stolz auf meine Abenteuer. Ich bin sehr stolz auf meine Herausforderungen. Ich bin sehr stolz auf meine Entschlüsse. Ich bin sehr stolz auf meine Taten. Ich bin sehr stolz auf meine Erfolge. Ich bin sehr stolz auf meine Siege. Ich bin sehr stolz auf meine Siege.

Akiro schauert aufgeregt umher, schon aber auch immer wieder hoch und stolz auf sich.

Ich erinnere mich an diesen Abend, an dem wir einen kleinen Fluss überquerten. Der Hund war sehr mutig und schien mir zu sagen: „Ich bin hier, um dir zu helfen.“ Ich ging weiter und er blieb bei mir. Er war sehr intelligent und schien mir zu sagen: „Ich bin hier, um dir zu helfen.“ Ich ging weiter und er blieb bei mir. Er war sehr intelligent und schien mir zu sagen: „Ich bin hier, um dir zu helfen.“

In seiner Flucht hat der Hund noch viel Schweiß verloren und ist sehr müde. Ich habe ihn sehr lieb und ich habe ihn sehr gut behandelt. Ich habe ihn sehr gut trainiert. Ich habe ihn sehr gut erzogen. Ich habe ihn sehr gut erzogen.

Plötzlich stoppt Akiro schauert, wendet sich, geht weiter voran, doch ich sehe, dass er sich etwas unwohl fühlt. Ich gehe näher auf ihn zu und er scheint mir zu sagen: „Ich bin hier, um dir zu helfen.“ Ich gehe weiter und er bleibt bei mir. Er ist sehr intelligent und scheint mir zu sagen: „Ich bin hier, um dir zu helfen.“

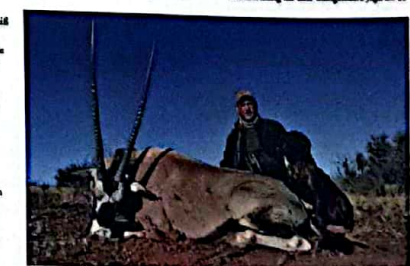
Sind einfach nicht mehr. Da der Boden hier sehr weich ist, können wir auch keine Fährten erkennen. Plötzlich schauert Akiro umher, als ob er etwas riecht. Ich gehe näher auf ihn zu und er scheint mir zu sagen: „Ich bin hier, um dir zu helfen.“ Ich gehe weiter und er bleibt bei mir. Er ist sehr intelligent und scheint mir zu sagen: „Ich bin hier, um dir zu helfen.“

Wenn wir hinhin, lassen wir das Jagdgeräusch hinter uns und fahren in die gleiche Richtung der Schweifhund.

Akiro läuft sehr schnell und scheint mir zu sagen: „Ich bin hier, um dir zu helfen.“ Ich gehe weiter und er bleibt bei mir. Er ist sehr intelligent und scheint mir zu sagen: „Ich bin hier, um dir zu helfen.“ Ich gehe weiter und er bleibt bei mir. Er ist sehr intelligent und scheint mir zu sagen: „Ich bin hier, um dir zu helfen.“

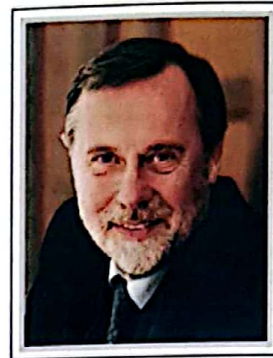
Wir sind eine halbe Meile von dem Fluss entfernt. Der Hund ist sehr müde, aber er bleibt bei mir. Er ist sehr intelligent und scheint mir zu sagen: „Ich bin hier, um dir zu helfen.“ Ich gehe weiter und er bleibt bei mir. Er ist sehr intelligent und scheint mir zu sagen: „Ich bin hier, um dir zu helfen.“

Voraussetzung für eine waidgerechte Jagd ist.

Der Herr ist mein Hirte;
mir wird nichts mangeln.
Er weidet mich auf grüner Aue
und führet mich zum frischen Wasser.

In Liebe und Dankbarkeit nehmen wir Abschied von meinem lieben Gatten,
unserem Papa, Bruder, Opa, Schwager, Schwiegersohn, Patenonkel und
Freund

Herrn

Dipl.-Ing.
Wolfgang Ritter

Forstdirektor i. R. des Habsburg Lothringen'schen Gutes Persenbeug

der am Montag, den 16. November 2020, im 68. Lebensjahr nach schwerer,
mit großer Willenskraft ertragenen Krankheit im Beisein seiner Familie von
uns gegangen ist.

Die Begräbnisfeier in engstem Rahmen beginnt am

Freitag, den 20. November 2020, um 12.30 Uhr

in der Pfarrkirche Ottenschlag mit einem gemeinsamen Gebet.
Um 13.00 Uhr feiern wir das heilige Requiem und anschließend begleiten
wir unseren lieben Verstorbenen nach Gutenbrunn zu seiner letzten
Ruhestätte im Familiengrab.

In liebevollem Gedenken:

Cäcilia
Gattin

Katharina und Chris, Maximilian, Magdalena
Kinder und Schwiegersohn

William und Karl
Enkelkinder

Ingrid und Heide
Geschwister

Im Namen aller Verwandten

3631 Ottenschlag, Traismühle 2, im November 2020

Bestattung Wäldel Troschl KG, Tel.-Nr. 02578/6245
Kondolenzbuch und Gedenkblätter unter www.waeldel.at

MAGYAR VÉREB EGYLET RENDEZVÉNYPROGRAM 2021

dátum	helyszín	megye	rendezvény típusa	szervező ill. körzetfelelős
2021.01.01.-12.31.	Változó	változó	Kihelyezett fővizsga	Egle Zoltán
2021.04.03.	Bezenye	GyőrMS	elővizsga, tenyészszerle	Burkus István
2021.04.10.	Isaszeg	Pest	elővizsga	Kovács Gábor
2021.04.24.	Nemesnádudvar	Bács-Kiskun	elővizsga	Flaisz Szilárd
2021.05.12.	Martonfa	Baranya	elővizsga, tenyészszerle	Agyaki Gábor
2021.05.29.	Karapanca	Baranya	kopjafa avatás, NVV, tenésszerle	MVE-Gemenc Zrt
2021.07.08.	Kardosfa	Somogy	elővizsga, tenyészszerle	Nyúl András
2021.09.29.-10.02.	Kaszó	Somogy	Nemzetközi (ISHV) fővizsga	MVE-ISHV-Kaszó Rt
2021.10.23.	Nárai	Vas	elővizsga, tenyészszerle	Pukánszki Zoltán

MUNKATELJESÍTMÉNYEK – 2020 – MVE

[illegible]

MUNKATELJESÍTMÉNYEK – 2020 – MVE

[illegible]

MUNKATELJESÍTMÉNYEK – 2020 – MVE

Körzet	Tulajdonos	Kutya neve	Hiv-cím	Hiv	Fajta	Göm. bíró	Göm. bíró	Dalm. bíró	Dalm. bíró	l. bíró	Kész. bíró	l. bíró	Jut. Jut. bíró	Gz. bíró	Gz. bíró	Besz. 2020	Eltelt hajlék	Eltelt 300 m alatti versenyszám	Teljes Érték (a 10)	Eltelt	Eltelt Bajnok	Teljesített számból	Végeredmény
Tolna	Mentes István	Buckelaki Prof. Hunter János	Met. Biv. 26/15	K	B	5	5	1	3	1	5	0	0	0	0	20	11	0	10200	124	64		
Tolna	Varga Csaba	Kis Pápi Desingiz	Met. Biv. 47/15		B	7	10	3	3	0	4	0	0	2	0	29	24	0	0	91	53	nem	igen (Biv)
Vas	Bécsi Csaba	Hétközi Ákos	Met. Biv. 90/16	K	B	1	4	0	0	3	5	0	0	0	0	13	5	5	2032	24	12		nem
Vas	Bécsi István	Bra. Mészáros István	Met. Biv. 105/16	S	B	6	8	0	0	0	7	0	0	2	0	23	5	0	0	54	0	nem	nem
Vas	Fülöp Marcell	Lupa von der Dübener Heide	Met. H. 283/19	S	H	7	6	0	0	1	4	0	0	1	0	19	5	2		30	7	igen	
Vas	Hornáth Imre	Székelyi Nyomkövető Barka	MET. H. 172/17	S	H	3	5	0	0	0	5	0	0	4	0	17	4	0	5500	33	6	nem	nem
Vas	Hornáth Márton	Picsika Erdei Bódi	Met. H. 75/15	K	H	4	5	1	2	2	3	0	0	1	0	18	5	1		42	11	nem	nem
Vas	Magyócsi Nagy Miklós	Cheng Vetrova	Biv. 21/15	S	B	3	7	0	0	5	15	0	0	2	0	32	11	6	1750	184	92		
Vas	Magyócsi Krisztián	Kolcsok-Völgyi Csilla	MET. H. 163/17	S	H	0	4	0	0	6	13	0	0	1	0	24	6	5		37	7	nem	nem
Vas	Mihály Zoltán	Hidvégvári Csontos	312/13	K	H	7	6	0	0	3	10	0	0	0	0	26	7	0	6500	154	62	igen	igen (Biv)
Vas	Óhm László	Kis Pápi Csilla	Met. Biv. 42/15	S	B	5	6	0	1	5	14	0	0	1	0	32	11	5	7472	116		nem	igen (Biv)
Vas	Paukó Tibor	Bella Z. Timbarkeszi Kéni	11700	S	B	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0		igen (Biv)
Vas	Piskor Máté	Vasvárosi Hunor Dina	3203/13	S	H	1	7	0	0	2	3	0	0	3	0	16	7	12					
Vas	Pukánszki Zoltán	Liesel vom Wolskepf	63/1/15	S	H	8	8	0	0	4	7	0	0	1	0	28	11	11	5950	106	43	igen	nem
Veszprém	Augustin András	Kolcsok-völgyi Dóri	286/20	S	H	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	2	0	0	0	nem	nem
Veszprém	Hornáth Ákos	Kolcsok-Völgyi Beáta	Met. H. 56/15	S	H	4	8	0	0	1	8	0	0	0	0	21	8	3	1990	102	39	igen	igen (H)
Veszprém	Hornáth János	Emir Csalov Hunor	206/109	K	B	7	4	3	0	0	12	0	0	3	2	31	7	0	0	380	122	igen	igen (Biv)
Veszprém	Hornáth Róbert	Belsőcsányi Alma	102/16	S	H	11	9	1	2	7	4	0	0	5	0	39	24	0	0	109	51	igen	nem
Veszprém	Hornáth Róbert	Kolcsok-völgyi Dorina	287/20	S	H	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	2	1	nem	nem
Veszprém	Öttemyer Roland	Péterde Bosa	307/20	K	H	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0	nem	nem
Veszprém	Órster Átila	MARA az Zeleného domu	Met. H. 52. H/15	S	B	2	7	0	0	3	5	0	0	1	0	18	8	0		89	37	nem	nem
Veszprém	Órster Átila	Székelyi Ágnes	Biv. 12/14	K	B	8	11	0	0	11	15	1	1	2	0	49	25	0		157	63	nem	nem
Zala	Bényei Tamás	Cica Pod Kankosom	Hv. 51/15	S	H	0	3	0	0	5	16	0	0	5	0	29	15		3000	205			
Zala	Bényei Tamás	Das Swonik	Met. H. 130/17	K	H	10	3	0	0	3	7	0	0	1	0	24	6	1	5000	122			
Zala	Dencs Átila	Vaskút Nyomkövető Cica	Biv. 209/20	K	B	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	30	1	0		
Zala	Egle Zoltán	Jászó Sándor Szék	Biv. 22/15	S	B	3	6	0	0	2	8	0	0	3	0	22	6		1200	108	29		
Zala	Hornáth János	Barka Moldosvári Kötő	1325 Hv	S	H	7	4	1	0	2	13	0	0	0	0	27	15			39	18		
Zala	Kármán Szabolcs	ADA z. Ipejsej, pahorkalony	17/1/15	S	B	20	27	0	0	15	39	0	0	2	2	105	53	14	17000	469	240		
Zala	Kurucz József	Hidvégvári Borosi	2990/12	S	H	7	11	0	0	2	13	0	0	3	0	36	9	1	4500	309	101		
Zala	Kurucz József	Kanizsa-Völgyi Anny	Met. H. 232/18	K	H	1	4	0	0	0	5	0	0	0	0	10	1	2	600	10	1		
Zala	Nagy Péter	Hidvégvári Cili	3124/14	S	H	2	5	0	0	1	5	0	0	2	0	15	6		1500	56	19		
Zala	Perjes Tamás	Gyűlölet Ábel	2802/10 Hv	K	H	2	2	0	0	3	7	0	0	3	0	17	5	1	1872	104	12		
Zala	Perjes Tamás	Belsőcsányi Angéla	106/16 Hv	S	H	0	2	0	0	0	3	0	0	0	0	5	1		50	16	2		
Zala	Perjes Tamás	Zakariás Anny	296/20 Hv	S	H	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	2	0	0	20	2	0		
Zala	Takács Árpád	Sándor Luca	Met. H. 216/18	S	H	0	1	0	0	1	1	0	0	0	0	3	0		150	9	0		
Zala	Tóth László	MSVA az Zimmet				1	0	0	0	0	3	0	0	0	0	4	1			4	1		
Zala	Tóth László	URVA z. Lubochmarcskai dűlő				14	17	0	0	8	30	0	0	0	0	69	27			307	98		
Zala	Vereckey Bálint	CEZAR Siva z. z. z. z.	734/15	K	H	3	10	0	0	3	5	0	0	0	0	21	5		2200				
Zala	Vereckey Bálint	Péterde Ada	Met. H. 256/19	S	H	0	9	0	0	0	5	0	0	0	0	14	9		1000				
Összesen						498	660	55	85	245	1080	8	7	234	44	2947	1121	513	337378	14188	5434		

TÁMOGASD A VÉREBEZÉST JÖVEDELEMADÓD 1%-ÁVAL!

Név: **MAGYAR VÉREB EGYLET**
Székhely: **8083 CSÁKVÁR, VÉRTES UTCA 3.**
Adószám: **18787357-1-07**

Tartalomjegyzék

Elnökségi beszámoló.....	3
Pénzügyi beszámoló	5
Tenyésztésvezetői beszámoló	6
Ellenőrző bizottság beszámolója	8
Körzetfelelősi beszámolók.....	10
Egy vadászfeleség naplójából	12
Emlékezés	18
Visszatekintő	22
Beszélgetés.....	24
Rendezvényprogram	27
Munkateljesítmények – 2020 – MVE.....	28

M A G Y A R
V É R E B
E G Y L E T
H Í R A D Ó
2 0 2 0

A füzet belső használatra,
a Magyar Véreb Egylet tagságának készült

Szerkesztő: dr. Buzgó József

Felelős kiadó: Magyar Véreb Egylet

A képeket készítették:
Szigeti Edit, Buzgó József, Kálmán Gyula, Piskor Máté.

Első borító:

Ifj. Boldizsár Tibor
és Tura-Galgamenti Cinke Kaszógyőztes

Hátsó borító:

Zilai János márványtáblája
a Karapancsai kopjafán

Nyomdai munkálatok:
PV&P Kft.

7400 Kaposvár, József u. 50.

Készült 300 példányban

ZILAI JÁNOS

1952-2020

